

“मीठो बच्चे- यस ड्रामामा तिमी हीरो हीरोइन पार्टधारी हो, सारा कल्पमा तिम्रो जस्तो हीरो पार्ट अरू कसैको पनि छैन ।”

प्रश्न:- मनुष्यबाट देवता बन्ने परीक्षा कसले पास गर्न सक्छ ?

उत्तर:- जो बाबालाई अनुसरण गरेर बाबा समान पवित्र बन्छन्, उनीहरूले नै यो परीक्षा पास गर्न सक्छन् । २१ जन्मको लागि बेहदको वर्सा मिल्छ भने अवश्य थोरै मेहनत त गर्नुपर्छ । अहिले मेहनत गरेनौ भने कल्प-कल्पान्तर गर्दै नौ फेरि उच्च पद कसरी मिल्छ ? पवित्र बन्यौ भने राम्रो पद पाउँछौ । नत्र सजाय खानुपर्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूसँग बाबाले सम्मुखमा कुरा गरिरहनु भएको छ । बच्चाहरूले सम्झन्छन्- हामीसँग बेहदको बाबाले कुरा गरिरहनु भएको छ । जो सबैभन्दा अति मीठो हुनुहुन्छ । पिता पनि प्रिय हुन्छन्, टिचर पनि प्रिय हुन्छन् किनकि दुवैबाट वर्सा मिल्छ । गुरुबाट भक्तिको वर्सा मिल्छ । यहाँ त एकबाट तीनवटै मिल्छ । खुशी पनि हुन्छ । तिमी उहाँको सम्मुख बसेका छौ । तिमीले जान्दछौ- बेहदका बाबा, जसलाई पतित-पावन भनिन्छ, उहाँ नै मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ । त्यो बीज जड हो । यो हो चैतन्य । यसलाई सत्-चित्त-आनन्द स्वरूप भनिन्छ फेरि उहाँको महिमा पनि छ । उहाँ ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ तर उहाँबाट के ज्ञान मिल्छ, यो कसैलाई थाहा छैन । तिमीले जान्दछौ- जसलाई बाबाले ज्ञान दिइरहनु भएको छ, उनीहरूले नै भक्ति मार्गमा उहाँको मन्दिर, शास्त्र आदि बनाउँछन् । यो पनि तिमीलाई थाहा छ- वास्तवमा हरेक ५ हजार वर्षपछि यो कल्पको संगम आउँछ । यसलाई भनिन्छ रूहानी अविनाशी पुरुषोत्तम संगमयुग । हुन त उत्तम पुरुष धेरै हुन्छन् । तर उनीहरू एक जन्ममा उत्तम पुरुष बन्छन्, फेरि मध्यम कनिष्ठ हुन पुग्छन् । यी लक्ष्मी-नारायण हेर कति उत्तम पुरुष छन् । यी हुन् पुरुषोत्तम र पुरुषोत्तमनी । दुवैलाई यस्तो उत्तम कसले बनायो ? गाइएको छ- सर्वोच्च भगवान्, उहाँ माथि रहनुहुन्छ । मनुष्य सृष्टिमा सर्वोच्च यी विश्व महाराजा महारानी हुन् । सर्वोच्च स्थानमा राज्य गर्थे । अब यो राज्य उनले कसरी पाए ? यो कसैलाई थाहा छैन । यस्तो बाबा, जसले तिमीलाई यति उच्च बनाउनु हुन्छ, उहाँ कति मीठो लाग्नुपर्छ । उहाँको मतमा चलनुपर्छ । यस्तो उच्च विश्वको मालिक बनाउनेवाला बाबाले कति साधारण रीतिले पढाउनु हुन्छ । यो पनि तिमीलाई थाहा छ- बेहदका बाबा यहाँ नै आउनुहुन्छ । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् । बाबा आएर स्वर्ग बनाउनु हुन्छ । अब स्मृति आएको छ- हामी स्वर्गवासी ८४ जन्म भोगेर नर्कवासी बनेका छौ । फेरि बाबा आउनु भएको छ स्वर्गवासी बनाउन । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छ । सतोप्रधान नबनेसम्म फर्केर कोही जान सक्दैन । नत्र सजाय खानुपर्छ । सजाय पनि आत्मालाई मिल्छ नि । गर्भजेलमा शरीर धारण गराएर फेरि सजाय दिइन्छ । बच्चाहरूलाई धेरै दुःख भोग्नुपर्छ । त्राहि-त्राहि गर्छन् । भन्छन् फेरि पाप गर्दिनँ । तिमी बच्चाहरूलाई त गर्भजेलमा जानु छैन । वहाँ गर्भ महल हुन्छ किनकि पाप हुँदैन । यहाँ रावणराज्यमा पाप हुन्छ, त्यसैले त रामराज्य माग्छन् । तर यो जान्दैनन् रावणराज्य के चीज हो ? जलेको भए त खतम हुनुपर्ने हो । फेरि-फेरि जलाउँछन् अर्थात् मरेको छैन । फेरि यो सबै गर्नाले के फाइदा ? उनीहरू गएर लंका लुटेर ल्याउँछन् । एउटा वृक्ष पहेँलो हुन्छ..., त्यसलाई सुन सम्भरेर लिएर आउँछन् (दक्षिण

२०७३ कार्तिक २४ बुधवार ९-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भारतमा)। वास्तवमा तिमी यस समय रावणमाथि जितेर सत्ययुगको मालिक बन्छौ। अजमेरमा वैकुण्ठको मोडेल बनाएका छन्। अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबा आउनु भएको छ हामी बच्चाहरूलाई फेरि स्वर्गको मालिक बनाउन। हीरा-जुहारतका महलहरूमा हामी राज्य गर्छौं।

अहिले तिमी योगबलद्वारा निर्विकारी सतोप्रधान बन्छौ। आत्मा सम्पूर्ण निर्विकारी बनेर फेरि जान्छ शान्तिधाममा, वहाँ दुःखको कुरा हुँदैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यस नाटकमा तिम्रो सबैभन्दा मुख्य पार्ट छ हीरो हीरोइनको। राज्य लिनु र गुमाउनु— यो खेल हो। हीरो हीरोइन तिमी हो। हीरोको अर्थ हो मुख्य पार्टधारी। तिमी सत्ययुगमा पवित्र गृहस्थ आश्रममा रहन्थ्यौ। कलियुगमा अपवित्र गृहस्थ व्यवहार छ। अब बाबाले सत्ययुगमा लैजानुहुन्छ। वहाँ लक्ष्मी-नारायण सूर्यवंशीको राज्य हुन्छ। उनी पुनर्जन्म लिएर चन्द्रवंशीमा आउँछन्, वृद्धि हुँदै जान्छ। अहिले कति करोड भएका छन्। अहिले भन्छन् जन्म कम होस्। जसको एक दुई बच्चा हुन्छ, उसले कहाँ बन्द गर्छ र। तिमीले त बताउन सक्छौ— जनसंख्या कम गराउनु, यो त बाबाको काम हो। बाबाले जान्नुहुन्छ— धेरै मनुष्य भएमा (भोकै) मर्छन्। म आएको छु सबैलाई खतम गरेर एक धर्मको स्थापना गर्न। वहाँ ९ लाख हुन्छन्। छू मन्त्र भयो नि। कलियुगी रात पूरा भएर दिन सुरु हुन्छ। परिवार नियोजनमा कति खर्च गर्छन्। बाबाको कुनै खर्च छैन। प्राकृतिक प्रकोप हुनेछ, सबै खतम हुन्छन्। ड्रामामा निश्चित छ। उनीहरूले जुन योजना बनाइरहेका छन्, त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। यूरोपवासी यादव, भारतवासी कौरव र पाण्डव। उनीहरू सबै एकातर्फ, यसतर्फ दुई भाइ-भाइ छन्। यहाँ भाइ-भाइ छन्, जो अहिले कलियुगमा छन्। तिमी अहिले निकलेर आएका छौ संगममा। कौरव र पाण्डव एकै घरका थिए। आत्मा वास्तवमा भाइ-भाइ हुन्। तिमी आत्माहरूसँग नै पहिला सुरुमा बाबा मिल्नु भएको छ। रेसमा जो पहिले जान्छन्, उनीहरूले इनाम लिन्छन्। तिम्रो हो यादको दौड। यो कुनै शास्त्रमा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— मसँग योग लगाऊ। यो योगको यात्रा यस समयमा नै हुन्छ। यो यात्रा अरू कसैले सिकाउन सक्दैन। सत्ययुगमा न रूहानी योग, न शारीरिक योग हुन्छ। वहाँ आवश्यकता नै छैन। यो यस समय तिम्रो बुद्धिमा बस्छ। ड्रामामा एक-एक सेकेण्डको कर्म सम्झाइएको छ। यसलाई स्वदर्शन चक्र भनिन्छ। वास्तवमा स्वदर्शन चक्रधारी अहिले तिमी बन्छौ। ८४ जन्मको अथवा सृष्टि चक्रको ज्ञान तिमीलाई छ। स्व अर्थात् आत्मा। आत्मालाई यो ज्ञान छ, त्यसैले अहिले तिमी बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौ। म तिमीलाई भन्छु रूहानी बच्चाहरू, स्वदर्शन चक्रधारी ब्राह्मण कुलभूषण। यी शब्दहरूको अर्थ कुनै नयाँले बुझ्न सक्दैन। यी अलंकारहरू तिमीलाई दिइदैन किनकि तिमीहरू मध्ये कति भागन्ती हुन्छन्। अहिले तिम्रो बुद्धिमा ८४ को चक्र छ। अब नम्बरवनमा जान्छौ। पहिले घर गएर फेरि देवता बन्छौ। फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छौ। कति बुझ्नुपर्ने कुरा छ। यति पनि कसैले याद गर्छ भने अहो सौभाग्य। बाँकी थोरै समय छ, फेरि हामी स्वर्गमा जान्छौं। शास्त्रहरूमा त धेरै दन्त कथाहरू लेखिदिएका छन्। कृष्ण जो सबैका प्यारा छन्, उनको लागि पनि लेखिदिएका छन्— सर्पले डस्यो, यो भयो....। कृष्ण राधाभन्दा पनि प्यारो लाग्छ किनकि मुरली बजाएका छन्। यो वास्तवमा हो ज्ञानको कुरा। तिमी यस समय ज्ञान-ज्ञानेश्वरी हो। फेरि पढेर राज-राजेश्वरी बन्छौ। यो हो लक्ष्य उद्देश्य। तिमीसँग कसैले सोध्छन्— यहाँको उद्देश्य के हो? भन, मनुष्यबाट देवता बन्नु। हामी नै देवता थियौं। ८४ जन्मपछि शूद्र बन्यौ, अहिले फेरि ब्राह्मण बनेका छौं, फेरि देवता बन्छौं।

२०७३ कार्तिक २४ बुधवार ९-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
पढाउनेवाला ज्ञानका सागर परमात्मा हुनुहुन्छ, नकि कृष्ण। यो राजयोग कसैले पनि सिकाउन
सक्दैन। तिमीले भन्छौ- बाबा हामी कल्प-कल्प हजारसँग आएर राज्य-भाग्य लिन्छौं। यो पनि
तिमीलाई थाहा छ- यस महाभारत लडाईबाट नै स्वर्गको गेट खुल्नेछ। बाबा आएर राजयोग
सिकाउनु हुन्छ त्यसैले अवश्य स्वर्ग चाहिन्छ। नर्क खतम हुनुपर्छ। यो महाभारत लडाई शास्त्रमा
छ।

(खोकी लाग्यो) यो कसलाई हुन्छ ? शिवबाबालाई या ब्रह्मा बाबालाई ? (ब्रह्मालाई) यो कर्मभोग हो।
अन्तसम्म भइरहन्छ, जबसम्म सम्पूर्ण बनिदैन। फेरि यो शरीर पनि रहँदैन। तबसम्म केही न केही
भइरहन्छ, यसलाई कर्मभोग भनिन्छ। सत्ययुगमा कर्मभोग हुँदैन। कुनै बिमारी आदि हुँदैन। हामी
सदा निरोगी, सदा सम्पन्न बन्छौं। सदैव हर्षित रहन्छौं किनकि बेहदको बाबाबाट वर्सा मिल्छ। फेरि
आधा कल्पपछि दुःख सुरु हुन्छ। त्यो पनि जब भक्ति व्यभिचारी हुन्छ अनि दुःख बढी हुन्छ, तब
त्राहि-त्राहि गर्छन् र फेरि विनाश हुन्छ। अहिले तिमी सम्मुख सुन्दा कति मज्जा आउँछ। जान्दछौ-
उहाँ हाम्रो सच्चा पिता, सच्चा टिचर र सच्चा सतगुरु हुनुहुन्छ। यो महिमा एक निराकार बाबाको
नै हो। उहाँ हुनुहुन्छ सर्वोच्च भगवान्। उहाँ बाबालाई याद गर्नु भन्ने उच्च पद पाउँछौ। यहाँ कुनै
साधु-सन्त महात्मा त तखतमा बस्दैन। कहिल्यै पाउ पर्न पनि दिनुहुन्न। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिम्रो
आज्ञाकारी सेवक हुँ। मेरो पाउ कहाँ छ र ? तिमीले कसलाई ढोग्छौ ? धेरै गुरुहरूलाई ढोग्दा-ढोग्दा
तिम्रो निधार नै घोटिइसकेको छ। जे भक्ति मार्गमा हुन्छ त्यो ज्ञान मार्गमा हुन सक्दैन। भक्ति
मार्गमा भन्छन्- हे राम...। बाबा भन्नुहुन्छ- यहाँ कुनै आवाज गर्नुछैन। आफूलाई आत्मा सम्भेर
गुप्त बाबालाई याद गर्नु छ। हे शिव... पनि भन्नु छैन। तिमी आवाज भन्दा पर जानु छ।
बच्चालाई भित्र पिता याद रहन्छ। आत्माले जान्दछ- उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। तिमीले भित्र गुप्त
याद गर्नु छ, यसलाई अजपा याद भनिन्छ। जप गर्नु छैन। माला भित्र फेर वा बाहिर फेर, कुरा
एउटै हो। भित्र फेर्नु कुनै गुप्त होइन। गुप्त कुरा हो- आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु।
उहाँ शिवबाबा यी प्रजापिता ब्रह्मा। तिमीलाई डबल इन्जिन मिल्छ, शृंगार गर्नको लागि। यिनको
आत्मा पनि शृंगारिरहेको छ। फेरि सबै जान्छन् माइती घर, वहाँबाट फेरि पराइघर विष्णुपुरीमा
आउँछन्। यो हो डबल माइती घर अलौकिक र पारलौकिक। त्यो हो लौकिक। यी अलौकिक
पितालाई कसैले जान्दैनन्, त्यसैले भन्छन्- यी दादालाई किन राखिएको हो ? यो कसैलाई थाहा
छैन- यस तनबाट परमात्माले पढाउनु हुन्छ। यी धेरै जन्मको अन्त्यमा पूज्यबाट पुजारी बनेका
छन्। राजाबाट रंक बनेका छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यस तनमा म प्रवेश गर्छु। फेरि पनि
कसैको बुद्धिमा बस्दैन। मन्दिरहरूमा साँढे राखिदिएका छन्। अब शंकर त हुन् सूक्ष्मवतनवासी।
सूक्ष्मवतनमा साँढे आदि त हुँदैनन्। साँढे अर्थात् मेल। भागीरथलाई मेल देखाउँछन्। मनुष्य त
बिल्कुलै बेसमझ बनेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- रावणले बेसमझ बनाएको छ। स्वयं भन्छन्
रामराज्य चाहिन्छ। अब रामराज्य त सत्ययुगमा हुन्छ। कलियुगमा रावण राज्य। राम र रावण यहाँ
नै हुन्छ। शिव जयन्ती पनि यहाँ नै मनाइन्छ, रावण जयन्ती मनाउँदैनन् किनकि दुस्मन हो।
जयन्ती उसैको मनाइन्छ जसले सुख दिन्छ। अहिले शिवबाबाले आएर ज्ञान सुनाउनुहुन्छ र
रावणमाथि जित पढाउनुहुन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- रावण के चीज हो ? कहिले आउँछ ?
एक्युरेट हिसाब बताइन्छ। यी कुरा राम्रोसँग धारण गर। नबिर्स। ज्ञान सागरको पासमा बादल बनेर

२०७३ कार्तिक २४ बुधवार ९-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन आएका छौ। भरपुर भएर वर्षा बर्साउनु छ, धारणा धेरै राम्रो चाहिन्छ। यहाँ तिमी सम्मुख बसेका छौ। महसुस हुन्छ— हामी बेहदका बाबाको सम्मुख घरमा बसेका छौं। ब्राह्मण कुलभूषण पनि हौं। मम्मा बाबा पनि हुनुहुन्छ। बाबाले हामीलाई टिचरको रूपमा पढाइरहनु भएको छ। सतगुरुको रूपमा साथमा लैजानुहुन्छ। ती गुरुहरूले लैजाँदैनन्। गुरुको काम हो अनुयायीहरूलाई साथमा लैजानु। वास्तवमा उनीहरू अनुयायी पनि होइनन्। उनीहरू संन्यासी, उनीहरू गृहस्थी हुन् भने अनुयायी कसरी ठहरिए। तिमीले शिवबाबालाई पनि अनुसरण गर्छौं, ब्रह्मा बाबालाई पनि अनुसरण गर्छौं। जसरी यी बन्छन्, तिमी पनि बन्छौ। हामी आत्माहरू पवित्र बनेर बाबाको पासमा जान्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। सच्चा-सच्चा अनुयायी तिमी हो।

बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमीलाई लैजान। अब ज्ञान चितामा बस्यौ भने लैजान्छु। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, त्यस समय अरू सबै धर्मका शान्तिधाममा थिए। यी कुरा धेरै सहज छन्। बाबाको अनुयायी बन। जति पवित्र बन्छौ, राम्रो पद पाउँछौ, नत्र सजाय खानुपर्छ। जानु त अवश्य छ २१ जन्मको वर्सा मिल्छ भने किन मेहनत नगर्ने? अहिले मेहनत गरेनौ भने कल्प-कल्पान्तर गर्दैनौ। फेरि उच्च पद कसरी पाउँछौ? यो बेहदको क्लास हो। एउटै परीक्षा छ। मनुष्यबाट देवता बन्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) एक बाबाको सच्चा-सच्चा अनुयायी बनेर पूरा-पूरा पवित्र बन्नु छ। २१ जन्मको वर्सा लिने पुरुषार्थ गर्नु छ।
- २) मुखले “हे शिवबाबा” पनि भन्नु छैन। आवाजभन्दा पर जानु छ। आफूलाई आत्मा सम्भरेर भित्र बाबालाई याद गर्नु छ।

वरदानः— उपराम र एभररेडी बनेर बुद्धिद्वारा अशरीरीपनको अभ्यास गर्ने सर्व कलामा सम्पन्न भव जसरी सर्कसमा कला देखाउने कलाबाजको हर कर्म कला बन्छ। ती कलाबाजहरूले शरीरको कुनै पनि अंगलाई जसरी चाह्यो, जहाँ चाह्यो, जति समय चाह्यो मोड्न सक्छन्, यो नै कला हो। तिमी बच्चाहरूले बुद्धिलाई जब चाह्यो, जति समय, जहाँ स्थित गर्न चाह्यो वहाँ स्थित गर— यो नै सबैभन्दा ठूलो कला हो। यस एक कलाबाट १६ कला सम्पन्न बन्छौ। यसको लागि यस्तो उपराम र एभररेडी बन, अर्डर प्रमाण एक सेकेण्डमा अशरीरी बन। युद्धमा समय नजाओस्।

स्लोगनः— सरलता र सहनशीलताको गुणलाई धारण गर्नेवाला नै सच्चा स्नेही र सहयोगी हो।